

La coordinació en Serveis Socials

RESULTA evident, a hores d'ara, que la psicologia és una de les disciplines bàsiques que ha vingut a conformar l'actual estructuració dels Serveis Socials i s'ha configurat i afermat com una clara opció professional per a molts psicòlegs. En general els Serveis Socials han esdevingut tema d'interès per als psicòlegs. I per això és un fet força significatiu la proliferació de grups de treball en les distintes delegacions del Col·legi de Psicòlegs, on es debat i s'elabora allò referent al rol professional de la psicologia als Serveis Socials. Al País Valencià és un bon reflexe d'això la jove Comissió d'Intervenció Social.

I en aqueix context, on els Serveis Socials van consolidant-se com l'esquelet vertebrador d'un Estat social i democràtic de dret, com és el nostre, hi ha una reforma profunda en la concepció de la política de benestar social. Aquest procés s'enmarca en un criteri bàsic: *la coordinació*, com a mètode de donar coherència a les polítiques institucionals i planificar racionalment els recursos.

Aquest concepte ample de coordinació és susceptible d'anàlisi a diversos nivells, que de forma apretada podríem resumir en inter-disciplinari, inter-departamental o inter-institucional, segons el nivell d'anàlisi considerat.

Malgrat que la coordinació en sentit general és un dels termes centrals del Serveis Socials; és, però, la gran disparitat d'instàncies que de forma desconexa han vingut actuant en el sector, una de les característiques que desgraciadament enmarquen el tema al nostre país (diverses instàncies públiques i múltiples iniciatives privades i/o socials sense marcs de referència comuns). Recentment la transferència a la Generalitat Valenciana d'alguns del organismes de l'antiga administració central (INAS, FONAS, INSERSO) possibilita el procés de racionalització i simplificació d'organismes. Queda, però, la coordinació de moltes d'altres instàncies (1). És, doncs, en aquesta coordinació inter-institucional on ara i ací ens centrarem.

El fet de que en aquests moments ens plantejem l'evident necessitat de la coordinació de les diverses instàncies que incideixen sobre els serveis socials implica un progrés qualitatiu en la consolidació d'una política efectiva en benestar vers la nostra comunitat.

Passos previs d'aquest nivell teòric de debat respecte a la realitat dels Serveis Socials foren, primer, la necessitat d'aconseguir una *planificació integrada* i integradora dels Serveis Socials que oferira objectius i continguts metodològics i conceptuals, així com marcs referencials on situar una política de benestar social capaç de superar uns esquemes esclerotitzats i desajustats de concepció benèfic-assistencial i de «parxeo» puntual i eventual.

En aquest punt resultava crucial tenir uns bons criteris de determinació de les necessitats socials i de distribució racional dels recursos. S'hi proposaven diversos models d'intervenció i ha proliferat la bibliografia que fa referència al tema.

Un segon nivell o estadi del debat fou la necessitat de *descentralitzar* aquests serveis per tal de fer-los més eficaços, tot apropant-los al ciutadà, articulant així un procés de creació d'estructures de serveis socials arrelats amb el seu medi i superant les macro-estructures centralitzades. Aquest aspecte també fou fructuosament debatut, i producte d'això són la perspectiva de municipalització i comarcalització dels serveis.

I així i en aquests moments, parlar de coordinació és, doncs, un pas endavant (al menys en l'àmbit teòric i que no presuposa estrictament la superació pràctica dels nivells-estadis abans esmentats, tot observant-se nombrosos «Délalages» entre estadis, emprant la terminologia Piagetiana) i que segurament requiriria instàncies sectorials on implicar en un primer moment als distints estaments que incideixen als diversos àmbits dels Serveis Socials (menors, minusvàlids, tercera edat...). Aquestes instàncies ben bé podrien ser les comissions o els consells sectorials de benestar social. I això entès com instància complementària a una necessària visió de conjunt de l'acció social. És a dir, en aquests moments, i com a primer pas, sembla suggerent que abans de considerar i rehidrindicar «tot» allò que tinga relació o implicació en Serveis Socials, com a competència única d'un determinat departament en exclusiva, hi hauria que

plantejar-se la possibilitat de donar contingut social i globalitzador, almenys des d'una òptica de l'administració pública, a les distintes polítiques departamentals (educació, sanitat i treball, justícia...), i això junt a les accions de diputacions i ajuntaments en general. Es ací, doncs, on els consells sectorials de caràcter interdepartamental podrien tindre la seua justificada significació en aquestos moments d'implantació i consolidació d'una política de benestar social. Cal apuntar, però, que aquesta coordinació implica la participació efectiva i representativa dels distints sectors, i indiscutiblement l'existència d'una instància departamental (conselleria o direcció general) que aglutine, dinamitze i canalitze la política de serveis socials amb infraestructura i recursos competencials suficients.

Oto Luque i Agües
De la taula permanent de la Comissió d'Intervenció Social

(1) Ací situarem tant els altres departaments de la Generalitat amb competències directes o indirectes en Serveis Socials com ajuntaments i diputacions. D'altra banda, cal considerar a diverses institucions no públiques amb rellevància i tradició en l'atenció social, així com organitzacions i associacions professionals i d'afectats.

REUNIÓ COMISSIÓ PSICOLOGIA D'INTERVENCIÓ SOCIAL

Donat que el primer dimecres de juny és vespra de festa, es trasllada la reunió al dia 12 (segon dimecres) a la mateixa hora (19.30).

L'ordre del dia voltara sobre la sistematització del rol de la psicologia als diversos àmbits dels serveis socials, tot continuant l'elaboració.

Aquest tema que a hores d'ara prioritza el treball de la comissió s'orienta de cara a la confecció de perfils professionals i la consegüent traducció a barems.

En aquesta línia es prega a aquells que encara no tinguen feta l'enquesta-questionari, que ho facen i ens la facen arribar.